

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY”, „NASZ PRZYJACIEL” I „ROLNIK”

„Droga” wychodzi 8 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Koszt wynosi dla czytelników 1,50 zł z dostawą. —
Koszt dla wysyłki 4,00 zł z dostawą. —
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wzrost w wysokości 1 milimetr na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 8-linowej 20 gr, na 1 stronie 20 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
strona (linowa) 20 gr, linowa drobna 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Dla reklamodawców: Nowe miasto 2.

Druk i wydawnictwo „Droga” Sp. z o.o. w Nowym Mieście.

Adres redakcji: „Droga” Nowe Miasto-Pomorze.

Rok XII.

Nowe miasto-Pomorze Czwartek dnia 7 lipca 1932

Nr. 79

Czy naszym nauczycielom ze względu na religijne wychowanie młodzieży wolno należeć do „Związku Nauczycielstwa” t. zw. Ogniska?

W nr. 12 „Nauczyciela Polskiego”, organu Stow. Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powiatowych, znajdujemy jasne oświadczenie poglądów i przekonań przywódców „Ogniska”. Z artykułu jasno wynika, że „Ogniskowcy” w Małopolsce jeszcze za rządów austriackich okazywali się „państwowcami” austriackimi, że chcieli szkolenie polskie „Galicji” podporządkować centrali wiedeńskiej. W czasie wojny „Ognisko” opowiadało się wyraźnie po stronie państw centralnych, utrzymywało dobre stosunki z zbiorcami niemiecko-austriackimi, a na Polskie Towarzystwa Pedagogiczne, które co do zasad i programu jest poprzednikiem Stow. Chr. Nar. Naucz., rzuciło podjęcie „anty-państwowości”. Z artykułu dalej dowiadujemy się z organu „Ogniska”, że przez „Ogniskowców” stanowczo sprzeciwili się umieszczeniu w statucie, projektowanemu dla Zjednoczenia wszystkich Stowarzyszeń Nauczycielskich, zdania, że organizacja ma się oprzeć na podstawie chrześcijańsko-narodowej.

Nie dziw, że czołowi ludzie „Ogniska” z byłej Galicji, którzy byli kiedyś „państwowcami austriackimi” i zwolennikami państw centralnych, znaleźli szczególniejszą łaskę u tych mężów, którzy wbrew opinii przegromionej większości narodu wsparli walczyli u boku Niemiec i Austrii. Nie dziw, że „Ogniskowcy” znajdują szczególniejszą życzliwość u tych wpływowych ludzi, którzy nie chcą uszawać ani chrześcijańskich ani narodowych zasad w Polsce, a raczej marzą o „nowym typie Polaka-państwowca”, którego przypodobnie ma „państwowe wychowanie”, które straszcza się, jak to niejednokrotnie oświadczone, w „kuliście marsz. Piłsudskiego”.

Przypomnijmy sobie jeszcze różne uchwały Zjazdów Ogniskowych, wyrażające zdanie zezwolenia szkoły i wychowania — np. niedawno w Katowicach, przypomnijmy sobie dalej archywalne, pełną arogancji list otwarty prezesa Związku Naucz. „Ogniska” do Polskich Biskupów, a poznamy dokładnie, jaki duch panuje w „Ognisku”, mianowicie w przedmówczych jego kolach.

Odbiły się te poglądy „Ogniskowców” w najnowszej ustawie szkolnej, przyjętej głosami BB, mimo zastrzeżeń Episkopatu, w której to ustawie z trudem umieszczono w wstępie słówko „religijno-moralne” wychowanie, którego jednak żaden z paragrafów ustawy nie zabezpiecza.

W jakim tedy świetle przedstawia się Związek Naucz. „Ognisko”?

1. Oddawna Związek Naucz. „Ognisko” sprzeciwia się oparciu organizacji na podstawach chrześcijańskich, natomiast ujawnia dążności do zezwolenia szkoły i wychowania.

2. Oddawna Zw. Naucz. „Ognisko” nie chce uznawać zasad narodowych w organizacji i w wychowaniu, a uznaje tylko „państwowość” i „państwowe” wychowanie.

3. W tychże swoich poglądach i dążnościach Zw. N. „Ognisko” bardzo blisko jest spokrewniony z nacją, a jego czołowi ludzie zasiadają w BB.

Stąd wynikają logiczne wnioski.

1. Najzupełniej uzasadnioną jest walka przeciw „Ogniskowcom” wszystkich nawiadomionych, szczerze myślących katolików tak duchownych, jak świeckich. Wiemy, że do „Ogniska” wciągnięto licznych nauczycieli katolickich, bo od niedawna np. na Pomorzu przynależność do „Ogniska” uważana była jako dowód „prawowładności” i „państwowości”, bo różni przełożeni miliej widzieli „Ogniskowców”. A ponieważ tu — w „Ognisku” jest jeszcze dłużej — katolików z przekonaniem, maskuje się „Ognisko” nawet katolizmem, zamawia na rozpoczęcie Zjazdu uroczyste nabożeństwo, wysyła telegramy do Biskupa Diecezjalnego. Nas te pozory oszukać nie mogą, bo my musimy poglądy i dążności Zw. Naucz. „Ogniska” oceniać wedle poglądów i dążności jego czołowych ludzi.

Zamiast 68 miliard. mają Niemcy zapłacić tylko 4 — a i to im jeszcze za wiele!

Leżanin, 4. 7. Wedle ostatnich pogłosek główne różnice pomiędzy stanowiskiem pięciu mocarstw wizerzyelskich z jednej strony, a stanowiskiem Niemiec z drugiej, dadzą się streścić, jak następuje:

1. Wierzyciele żądają, aby Niemcy zapłacili sumę globalną w wysokości 4 miliardy marek. Niemcy natomiast proponują sumę 2 miliardy mk. z tem, że suma ta obejmowałaby zarówno ratę, odroczonego przez ministerjum Hooversa, jak i serwis pożyczek Davesa i Youngsa tak, że ostatecznie Niemcy nieby nie zapłacili.

2. Wierzyciele żądają, aby suma 4 miliardów mk. placana była w bonach silnie gwarantowanych, np. przez dobre prosperujące przedsiębiorstwa. Niemcy natomiast wszelkie tego rodzaju bony lub obligacje chcą zachować dla siebie, aby oprzeć na nich pożyczki wewnętrzne, przeznaczone na odbudowę gospodarczą Niemiec. Dlatego też Niemcy proponują zapłatę 2 miliardów gotówką, ale nie jednorazowo, lecz w 10 cich rocznych ratach, przy czem pierwsza rata wpłacona byłaby dopiero za 4, lub 5 lat.

3. Wierzyciele stoją na stanowisku ścisłej łączności sprawy reparacyj z długami i dlatego ratyfikację przyszłego traktatu leżanńskiego uzależniają od uregulowania sprawy długów ze St. Zjedn. Natomiast Niemcy nie uznają żadnego związku pomiędzy reparacjami a długami, domagają się bezwzględnej ratyfikacji traktatu leżanńskiego.

4. Ponadto zarysowały się wyraźne różnice pomiędzy stanowiskiem Niemiec a Francji w sprawie zniesienia rozdziału 8-go traktatu wersalskiego, który mówi o odpowiedzialności Niemiec za wywołanie wojny i zniszczenia wojenne.

W kolach państw wizerzyelskich podkreślają, że propozycje, aczylnie Rzeszy niemieckiej, są niezwykle żmilkowane, ponieważ Niemcy powinnyby jeszcze zapłacić około 68 miliardów mk., a obecnie wierzyciele zaproponowali im tylko sumę 4 miliardy.

Zastrzeżenia niemieckie.

Kancelarz v. Papen zgłosił miał w toku tych negocjacji zastrzeżenia, tyerzące się: 1. wysokości sumy globalnej, jaką w bonach wpłacić mają Niemcy do Banku Wypłat Międzynarodowych, 2. formaty, wiążącej reparacje z długami, 3. sposobów i warunków planowania bonów niemieckich na rynkach.

Nie jest tajemną, że w Zw. Naucz. „Ogniska” skupiają się też bezwyznaniowcy i bezbożnicy, wrogowie katolicyzmu, a nawet wszelkiej religii i wychowania religijnego. Wiemy, że w Związku Naucz. „Ogniska” znajdują miejsce też sekciarze, że zasadniczo mogą należeć nawet żydzi.

Należy więc prosto i jasno postawić sprawę. Stanowczo domagać się powinno katol. społeczeństwo (Akcja Katol.), aby katolicy nauczyciele nawiązali się z szeregow Zw. Naucz. „Ogniska”, bo katolikom nie wolno należeć — ani dla jakiegokolwiek względów materialnych — do organizacji, która ujawnia dążności, wręcz sprzeczne z zasadami katolickimi.

Pan Prezydent Rzplitej opuścił Ciechocinek.

Ciechocinek, 4. 7. W sobotę o godz. 9 rano Pan Prezydent Rzeczypospolitej po skończonej kuracji wyjechał, żegnany przez przedstawicieli władz z gen. Pańskim na czele oraz przez liczne delegacje organizacji.

Prezydent Rzplitej w stolicy.

Warszawa, 2. 7. Dziś o godz. 13 powrócił do Warszawy po miesięcznym pobycie w Ciechocinku p. Prezydent R. P.

Dnia 4 bm. p. Prezydent przyjął listy uwierzytelniające nowomiastowskiego posła królestwa rumuńskiego w Polsce, min. Vitera Cedera. Również w w ostatni wtorek sleszył na Zsmku listy uwierzytelniające nowego ambasadora Turcji Terit Bey.

Ponadto kancelarz v. Papen zgłosił miał żądanie, aby układ leżanński proklamował zniesienie 8 części traktatu wersalskiego, a zwłaszcza artykuł 231, który mówi o odpowiedzialności Niemiec za zniszczenie, dokonane podczas wojny przez Niemcy.

Na tle tego żądania można wnioskować, iż Niemcy, nie zdelawszy preferensów tych pretensyj w sprawie zniesienia wojskowych klauzul traktatu wersalskiego, żądają obecnie faktycznego skreślenia art. 231 i części 8 traktatu wersalskiego, która mówi o reparacjach.

W chwili obecnej pertraktacje trwają.

Nowy projekt rozbrojeniowy.

Paryż. „Echo de Paris” donosi z Genewy, iż szereg państw europejskich, a mianowicie Polska, Hiszpanja, Holandja, Szwajcaria i państwa skandynawskie zgodziły się na wypracowanie wspólnego projektu rozbrojeniowego, który dzisiaj przedłożony zostanie konferencji genewskiej. Projekt ten jest nieco odmienny od poglądów, reprezentowanych przez wielkie mocarstwa.

Demagują się one, ażeby zbrojenia zostały nie tylko ograniczone na obecnym poziomie, ale też zredukowane, a przedewszystkiem, ażeby redukcji uległy budżety wojskowe. Dalej projekt demaga się znacznego zredukowania lotnictwa wojakowego, zakazu prywatnej fabrykacji broni, handlu bronią oraz utworzenia specjalnej międzynarodowej kontroli nad produkcją i handlem bronią.

Polsko-sowiecki pakt nieagresji na dobrej drodze.

Bukareszt. Według strzyżonych ze Szwajcarii wiadomości od posła Titulescu pośrednictwem ministra Zaleskiego między Litwinowem i Titulescu w sprawie znalezienia formaty odnośnie paktu o nieagresji między Z. S. S. R. a Polską, Francją i Rumunją.

Opinia tutejsza, która obawiała się odesebnienia Rumunii w razie wcześniejszego podpisania paktów o nieagresję przez Polskę i państwa bałtyckie, przyjmuje powyższe wiadomości ze Szwajcarii z dużym zadowoleniem.

Widmo przesilenia gabinetowego we Francji.

Paryż, 4. 7. Projekt budżetu, opracowany przez ministra skarbu Palmade z pięć-miljardowymi oszczędnościami na pokrycie deficytu (w połowie przez zwiększenie podatków) przedłożony został komisji finansowej, która go dosłownie zmasakrowała. Roboty tej dekonstruowała własna większość Herriot'a. W związku z tem zaczyna się rysować na horyzoncie możliwość upadku gabinetu. Nie ulega wątpliwości, że cała ta sprawa jest grą Bluma na dojście do władzy kartela lewicy.

Radykalne pociągnięcia oszczędnościowe rządu francuskiego.

Paryż, 1. 7. W celu pokrycia deficytu budżetowego w wysokości 7 do 8 miliardów franków, rząd zgłosił dziś przed południem w Izbie projekt finansowy i domagał się rozpatrzenia go w drodze przyspieszonej.

Projekt ten proponuje nie podwyższenie ogólnej stopy taryf celnych, wprowadzenie nowych podatków też nie jest przewidziane, jedynie tylko kompresje, rozłożone równomiernie w całym budżecie, a mianowicie redukcja wydatków wojskowych o 1.500.000 000, redukcja kredytów dla urzędników cywilnych i wojskowych o 1.200.000 i redukcje sum emerytalnych dla b. urzędników cywilnych i b. uczestników wojny światowej.

Wreszcie projekt proponuje pewne pociągnięcia fiskalne i podniesienie opłat pocztowych.

